

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.315/2023/7.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Tolna Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Brunn Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.701.151/2022/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott csoportparancsnoki beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete (szolgálatellátási helye) település1 és település2 településekre, az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete további kilenc településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a saját körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, elővezetés, átkísérés, kísérorri feladatok, migrációs ellenőrzés, közlekedésrendészeti feladatok, közlekedési akció, rendezvénybiztosítás) feladatokat; az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes módosított keresetében – 36 hónapra – 1.043.568 forint megbízási díj, és annak 2021. február 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatellátási idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.568 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21., 37. és 72/c. pontjaiban foglaltakra, valamint a SARS-CoV-2 koronavírus-világjárvány következményeinek elhárításában részt vevő foglalkoztatottakat megillető pótszabadságról szóló 327/2021. (VI. 10.) Korm. rendeletre alapította. Megállapította, hogy a perbeli időszakban a felperes – részben a saját, részben a KMB Csoport működési körzetén kívül – a beosztásába nem tartozó feladatokat rendszeresen, tartósan és visszatérő jelleggel ellátta, még azon napok és tevékenységek figyelmen kívül

hagyásával is, amelyek számításba vételét a felperes – az alperes álláspontját elfogadva – nem kérte. Rögzítette, hogy a KMB Csoport létrehozása a felperes eredeti működési körzetének megváltoztatását, a KMB Csoport működési körzetére történő kibővülését nem eredményezheti. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak megfelelt; a felperest a körzeti megbízotti feladatainak ellátása alól nem mentesítette, az általa elvégzett feladatok többletfeladatnak minősülnek. Amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat a saját beosztása alóli mentesítés nélkül ellát, a Hszt. 71. § (5) bekezdés szerinti megbízási díjra jogosult (Kfv.III.45.033/2022/6., Kfv.VII.45.115/2022/4., Kfv.VII.45.078/2022/4., Kfv.VII.45.077/2022/4.). A munkáltató a ténylegesen ellátandó feladatokat csak az adott beosztáson belül határozhatja meg, jogellenes az olyan gyakorlat, amelynek során egy másik munkakör feladatainak átmeneti vagy tartós ellátását a munkakör részének tekinti. Megítélése szerint a többletfeladatok mennyisége alapján a rendszeresség és a visszatérő jelleg a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megállapítható volt, az ellátott többletfeladatok a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozzák. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-ei hatályú módosításának az ügyre való kihatását nem vizsgálta, mert a felperes által végzett, 2022. augusztus 1. és 11. közötti többlettevékenység mértéke 2022. augusztus hónapra is megalapozta a követelést. Hangsúlyozta, hogy a különleges jogrend idejére megállapított egyéb juttatás és a Hszt. 71. § (5) bekezdésén alapuló megbízási díj nem egymást kizáró igények.

A felperes saját beosztásához tartozó feladatai – a többletfeladatok miatt – szükségképpen háttérbe szorultak, melyre figyelemmel a megbízási díjat az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével találta arányban állónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen a kereset elutasítását; másodlagosan és harmadlagosan – a különleges jogrendi időszak kérdésében elfoglalt másodfokú bírósági álláspont függvényében – a megbízási díj 50 %-ra történő mérséklését; 2020. július, 2021. február, valamint 2022. február és augusztus hónapokra a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (5) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (IV. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében, a KMB Szabályzat 15., 21., 24., 51., 62. és 70. pontjaiban, valamint a Kúria Kf.VII.45.115/2022/4. számú ítéletében foglaltakat sérti. Érvelése szerint a felperest a teljes perbeli időszakban csak eseti jelleggel vonták el a működési körzetéből, ezért nem volt a megbízási díjra való jogosultságot megalapozó, napi rendszerességgel végzett többletfeladat ellátása. A külön kiemelt hónapokat illetően arra hivatkozott, hogy vagy egyáltalán nem vonták el a felperest a körzetéből (2022. február), vagy csak egy-egy feladat működési körzeten kívüli végrehajtása volt igazolható (2020. július és 2021. február). A 2022. augusztus hónapot illetően fenntartotta a KMB Szabályzat módosításának az ügy érdemére kiható jelentőségével kapcsolatos álláspontját. Azzal érvelt, hogy a különleges jogrendi időszakot és a fokozott ellenőrzéseket illetően a felperest megbízási díj nem illeti meg. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos érvelésével. Hangsúlyozta, hogy a felperes által végzett egyéb feladatokat lefedő beosztások az eredeti

beosztásához képest – illetményben is – alacsonyabb besorolásúak, e feladatok ellátása a felperes részéről többlettudást nem igényelt, többletterheléssel nem járt. A megbízási díjat érintő körülmények mérlegelésénél az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Álláspontja szerint a perbeli időszakból egyes hónapok kiragadása nem lehetséges, azt tendenciaszerűen kell vizsgálni. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB Csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta. Nézete szerint a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg; a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok egymástól elválnak, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Nem fogadta el a különleges jogrendi időszakkal és a fokozott ellenőrzésekkel összefüggő alperesi álláspontot. Hangsúlyozta, hogy több különböző típusú feladatot látott el, amelyek széles szaktudást igényelnek, a többletfeladatok időben is jelentős terjedelműek voltak. Az átkísérési feladatokat illetően a KMB Szabályzat 25. pontjára hivatkozott, amely szerint az a körzeti megbízott számára tiltott tevékenység. A jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján a havi bruttó 19.325 forintban meghatározott megbízási díj jelentős többletfeladat kompenzálására nem alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[9] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerúságában is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Az alperes ugyan nem jelölte meg pontosan, hogy fellebbezésének az általa a perbeli időszakból kiemelt egyes hónapokkal kapcsolatos – tartalmilag a kereset részbeni elutasítását célzó – részét csak a másodlagos-harmadlagos kérelmei után vagy az elsődleges, ugyancsak a jogalapot támadó kérelemmel összefüggő

kérelemként kéri-e elbírálni, a másodfokú bíróság, mivel ez is a kereset jogalapját érintő érvelést tartalmazott, a jogalap körében vizsgálta.

[10] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott és/vagy a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat hangsúlyozta.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére vagy a beosztásába tartozó feladatok működési körzeten kívüli ellátására utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[12] Az alperes nem csak a teljes perbeli időszakra vonatkozóan tekintette alaptalannak a felperes keresetét, de egyes – a fellebbezésében részletezett – hónapok kapcsán kifejezetten úgy érvelt, hogy a körzeti megbízotti működési körzetből történő elvonásra nem került sor vagy pusztán csak eseti jelleggel, egy-két feladat végrehajtása erejéig. A vita tárgyát ezért egyrészt az képezte, hogy a megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e a megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg. Másrészt viszont a megbízási díjra való jogosultság nem csak ezen az alapon, de akkor is fennáll, ha a felperest ugyan a szolgálati beosztásához tartozó feladattal bízták meg, de azt visszatérő jelleggel nem a saját működési körzetében, hanem azon kívül kellett ellátnia.

[13] Az ítéltábla előjáróban rámutat, hogy a KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel egyezően a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati és a KMB Szabályzat 25. pontjának hatálya alá eső feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak, ez utóbbi tevékenységek a körzeti megbízott számára pedig kifejezetten tiltottak. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat

24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri feladatokat a körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem – a perbeli időszak egészére vetítve – rendszeresen, visszatérően végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – e perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a felperes a járőrszolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőri feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak.

A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[17] Az alperes által körzeti megbízotti feladatnak tekintett elővezetés és covid ellenőrzés esetében megállapította az ítéltábla, hogy bár ezeket a KMB Szabályzat (50. és 62. pontok) valóban körzeti megbízotti feladatként tételezi, de e rendészeti feladatokat a körzeti megbízottnak elsősorban a saját működési körzetében kell ellátnia. Arra a KMB Szabályzat nem ad lehetőséget, hogy a felperest – megfelelő ellentételezés nélkül – rendszeresen ilyen típusú tevékenységek végrehajtásával bízzák meg a működési körzeten kívül, ahogyan az a perbeli esetben is történt. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a keresethez csatolt kimutatás szerint (F/5. melléklet) az elővezetéseket és a covid ellenőrzéseket – működési körzeten kívüli elvégzésük okán – olyan többlettevékenységnek minősítette, amely megalapozza a felperes megbízási díj iránti igényét. Egyetértett az ítéltábla a covid ellenőrzésekhez kapcsolódó pótszabadság körében kifejtett elsőfokú ítéleti indokolással is. A pótszabadság és a megbízási díj egymást nem kizáró követelések, mert azon túl, hogy a felperest a covid ellenőrzések miatt többletfeladat végzés terhelte, e feladatokat nem a saját működési körzetében, hanem azon kívül kellett – az egyéb körzeti megbízotti feladatai mellett – teljesítenie. E további tényállási elem miatt a felperes a covid ellenőrzések végrehajtásért járó szabadnapokon túl megbízási díjra is megalapozottan tartott igényt.

[18] Az ítéltábla osztotta a felperes azon érvelését, miszerint a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja (intézkedések végrehajtása céljából). Tekintettel arra, hogy a perbeli időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra, e tevékenysége a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megbízási díjra jogosította. Azt pedig az alperes nem bizonyította, hogy a küldésekre csak különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) foganatosítása érdekében került sor [KMB Szabályzat 21 pont d) alpont].

[19] 2022. februárjában a felperes két TIK küldést hajtott végre, ezért a perbeli adatokkal ellentétesen állította az alperes, hogy ekkor nem vonták el a körzetéből. Arra is megalapozatlanul hivatkozott továbbá, hogy 2020. júliusában és 2021. februárjában csupán egy-egy feladat végrehajtása történt körzeten kívül. Ezzel szemben 2020. júliusában a felperes TIK küldést és tartózkodási hely megállapítását végezte, 2021. februárjában pedig covid ellenőrzést, előállítást és elővezetést is teljesített. Mindezeket többnyire a KMB Csoport működési körzeten kívül. A másodfokú bíróság ezért valamennyi fenti érvet figyelembe véve nem látott indokot arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a fellebbezésben megjelölt egyes hónapok tekintetében a keresetet elutasítja. E körben helytállóan utalt arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a perbeli időszak egészét kell vizsgálni a beosztásba nem tartozó és/vagy működési körzeten kívül végzett feladatok tartóssága és időbelisége tekintetében; egyes hónapok kiemelésére nincs mód.

[20] Az alperes alaptalanul kifogásolta a 2022. augusztus 12-i hatállyal módosuló KMB Szabályzat rendelkezéseinek elsőfokú bíróság általi figyelmen kívül hagyását, mivel az elsőfokú ítélet [40] bekezdése egyértelművé teszi, hogy a törvényszék a 2022. augusztus hónapra megítélt megbízási díjat kizárólag a felperes 2022. augusztus 12. napját megelőzően végzett öt napi (ezen belül két alkalommal működési körzeten kívüli) szolgálatra tekintettel

fogadta el. Az alperes fellebbezésében azt sem nem munkálta ki, hogy az elsőfokú bíróság e kérdésben elfoglalt jogi álláspontja mely jogszabályhelyek és indokok mentén minősül jogszabálysértőnek, ezért a másodfokú bíróság e hivatkozás részletes vizsgálatába – különös tekintettel a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltétel teljesülésének hiányára is – nem bocsátkozott.

[21] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, egyrészt a beosztásába nem tartozó, másrészt a beosztásába eső, de a működési körzeten kívüli többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[22] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát. Az alperes fellebbezésében a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének sérelmét kifogásolva arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában – meghatározott mérték az eseti jelleggel elvégzett egyéb feladatra figyelemmel eltúlzott, hiszen az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatok a felperes számára többletterhet nem jelentettek, szélesebb szaktudást nem igényeltek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összegszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, és az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült. Az e körben megjelölt további érve, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteleher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[23] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes

másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. január 24.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró